

TABORNI CAJTNG

40. TABOR MLADIH PLANINCEV

**PD SLIVNICA PRI CELJU
PD DRAMLJE PD VITANJE
PD ATOMSKE TOPLICE PODČETRTEK**

Unikatni časopis mladih planincev, ki je nastajal od 28. 6. do 5. 7. 2025 pod
šotorskimi krili na Dovjem

V TRETJE GRE RADO JANEZ

40. planinski tabor in pravica do odklopa

Do danes smo že vsi slišali za odmeven zakon, ki utemeljuje pravico do odklopa. Kdaj ste se pa vi nazadnje zares odklopili?

Seveda ne govorim o odklopu od dela, ampak odklopu od zunanjega sveta in totalni podreditvi pozornosti tistemu, kar je pred nami oprijemljivega. To nam na taboru po moji oceni precej dobro uspeva. Naj gre za načrtovanje planinskih izletov in oceno, ali bodo otroci zmogli do Triglava (Seveda so, in to še kako! 😊), ali pa načrtovanje preostalih planinskih aktivnosti, kot so tekmovanje v orientaciji, plezanje in prikaz izdelave naprave za zipline in seveda test njene stabilnosti.

Nadalje sledi premislek o »mehkejših« aktivnostih, kot so predavanja iz poznanega učbenika planinske šole in izbira poglavij, ki bi otroke zanimala.

Med te dejavnosti spadajo tudi družabni večeri: planinski krst, petje ob tabornem ognju oziroma neognju, kot se je izkazalo letos zaradi prepovedi kurjenja v naravi, bivakiranje, kakšno predavanje izkušenih alpinistov, odbojarski turnir med vodstvom in udeleženci ter seveda planinska poroka - izbrati si svojega planinskega prijatelja oziroma partnerja, s katerim bosta lahko »skupaj planike štela, hodila po vseh stezah«, kot pojejo Čuki.

V ritmu vseh naštetih aktivnosti in še kakšne zraven se teden odvij, kot bi trenil. Takrat tvoj celotni svet postane majhen tabor v objemu slovenskih gora, na Dovjem pri Mojstrani, domovanju velikega Slovenca in planinca Jakoba Aljaža. To je odklop, pravica in dolžnost, ki si ga vsi zaslužimo. Ne zanimajo te svetovna in domača politika ter poceni škandali našega vsakdanjega medijskega prostora, ampak samo dobro počutje udeležencev in vodstva ob tem, kar nam kot vodnikom pomeni ogromno: predajanje planinskih vrednot in ljubezni do slovenskih gora naslednjim generacijam mladih planincev, kot so to počeli velikani slovenskega planinstva, od našega »gostitelja« Jakoba Aljaža naprej.

Kaj pa otroci? »Otrokom je fajn.« Uživajo v naravi, družijo in igrajo se s prijatelji iz svojega matičnega društva ter s kolegi iz sosednjih društev. Pletejo se nove vezi, prijateljstva in tudi kakšna simpatija. Če kdo, si otroci zaslužijo odklop, predvsem od naprav, in planinski tabor jim to omogoča. Po drugem letu dosledne prepovedi uporabe telefonov se še vedno kakšen najde, a večina jih pusti doma in takrat res vidimo, da so otroci še vedno otroci. Če jim odvzamemo limite, ki jih predstavljajo dimenzije zaslona, postanejo iznajdljivi, kolegialni, energični, inovativni, ustvarjalni in željni druženja.

Med taborom nastane mešanica spominov, izkušenj in občutkov. Če bodo te združili s planinskimi vrednotami ter jih ponotranjili za vse življenje, smo v teh letih taborjenja uresničili ravno to, kar je bilo eno glavnih vodil ustanovnih očetov planinskih taborov savinjskih društev pred 40 leti. Če bo šlo tako naprej, lahko sanjamo še o naslednjih 40 taborih. Ampak začeti je treba z naslednjim prvim, ko nas bo »nazaj v planinski raj« zaneslo v ... Kam? Nekam že.

Zapisal: Janez Palčnik, vodja planinskega tabora Dovje 2025

V OBJEMU DOVJA IN MOJSTRANE

Dovje je prečudovit kraj z lepimi pogledi:

- pogled na Triglav,
 - romantičen ambient,
 - lepa vasica,
 - dobra hrana,
 - nasmejani vodniki.
- (skupina Zlatorogova pot)

Med vasema Dovje in Mojstrana teče bistra reka Sava. Čez njo je bil davno razpet lesen most. Ob kapelici so še vidni njegovi temelji. Most pa ni bil samo trhel in star, bil je tudi zaklet. Zato so vaščani posebno ponoči neradi hodili čezenj.

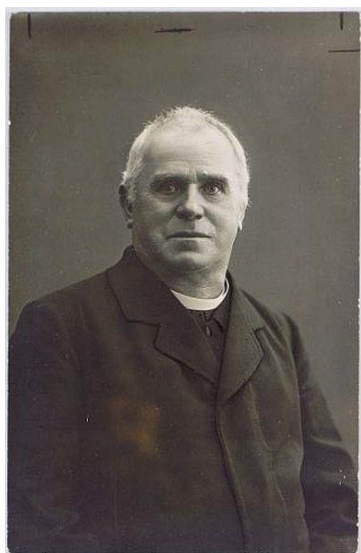
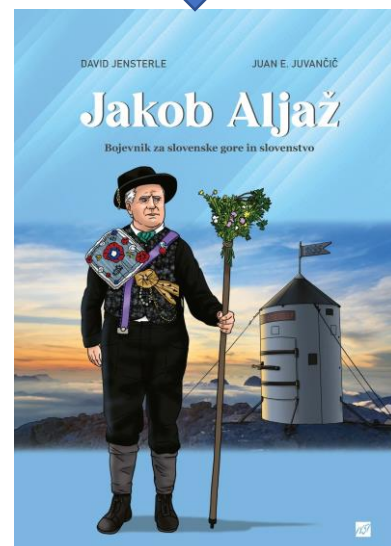
Nekoč se je Lakotov Jaka vračal z Dovjega domov v Mojstrano. Pozno je že bilo, ker je predolgo posedal v gostilni in modroval ob kozarčku. Z negotovim korakom je lovil svojo pot proti domu. Sredi mostu je v soju medle lunine svetlobe zagledal velikega črnega mačka. Oči so mu žarele, rep je imel dvignjen visoko v zrak in dlako je imel vso nasršeno, kakor da se pripravlja na napad. A Jaka je bil junak in se ga ni ustrašil. Tako ga je brcnil, da je maček poletel visoko v zrak in štrbunknil v savske valove. „Ta že ne bo strašil tod okoli,“ se je škodoželjno zarežal Jaka in se odzibal naprej proti domu na drugem koncu vasi. Kmalu se mu je zazdelo, da se je nekaj prhuljeno plazilo za njim. Zazrl se je nazaj in groza ga je obšla. Zagledal je trop črnih mačkov, ki so se podili za njim. Tudi sam se je pognal v dir, da bi jim ušel, zlobnim mačkom. Šele pred domačim pragom se je upal ponovno uzreti. O, groza, mačkov je bilo kot listja in trave. Ni utegnil odpreti vrat. Kar z glavo se je zaletel v domače duri, da so se preklala na dvoje, sam pa je telebnil po tleh. V hipu se mu je na čelu naredila velika buška in noga, s katero je brcnil mačka, mu je debelo otekla. A ni čutil bolečin, da je le živ utekel mačjemu tropu.

Nekateri pravijo, da so z novim mostom zakleti mački izginili. Pa so res? Kar pogledjte na most!
(zapisal France Voga, Mojstrana)

Pri spomeniku Jakoba Aljaža

Bralni namig

Na Dovjem je med letoma 1889 in 1927 služboval Jakob Aljaž, poznan kot »triglavski župnik«. Slovenski najvišji vrh je spoznal v nemški oblasti, kar ga je užalostilo. Zato je leta 1895 za en goldinar odkupil zemljišče na vrhu Triglava (16 m²) in nanj 7. avgusta 1895 postavil Aljažev stolp. Triglav je postal nacionalni simbol. Jakob Aljaž, član slovenskega planinskega društva, je med drugim zgradil še Aljaževo koč v Vratih, Triglavsko koč (1896), kapelico in meteorološko opazovalnico na Kredarici ter prvo le slovensko Tominškovo pot na Triglav (1903).

Vir: Mojstrana

Vir: https://sl.wikipedia.org/wiki/Jakob_Alja%C5%BE

Naš taborni prostor
(skupina Skalnjak)

SMO ŽLEHTNI, A PRAV SRČKANI

51 nadobudnih udeležencev iz štirih planinskih društev: PD Slivnica pri Celju, PD Vitanje, PD Dramlje, PD Atomske toplice Podčetrtek

Kdo zna ponoviti vsa imena?

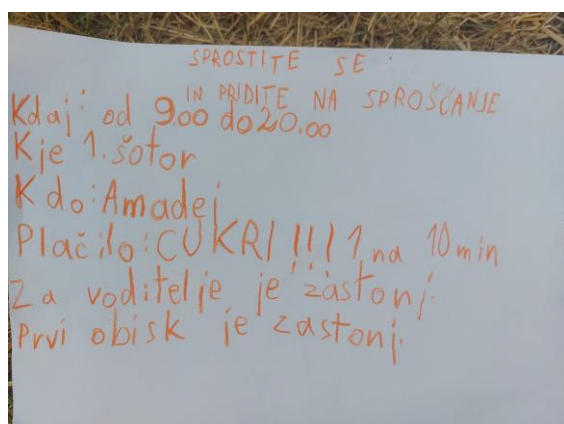
V tem tednu bomo upoštevali taborna pravila.

VODNIKI SO PRAV FLETNI

Vrhovni poglavar: Janez Palčnik

Njegovi zvesti in vsestransko uporabni pomočniki: Bojana Volk, Peter Mansutti, Roman Žvegler, Žan Cmok, Tia Seljak, David Ogrizek, Filip Ogrizek, Monika Gračner, Ana Bobnar, Matic Iskra, Nina Steiner, Lana Pobirk, Lenart Škoberne, Ana Črešnar, Liza Šteharnik, Boris Pungaršek, Sintija Škorjak, Nejka Korenjak, Silvo Užmah, Matej Planko, Benjamin Košak Pevec, Franc Kropec, Eva Steiner, Luka Budna, Nina Budna, Manca Ogrin, Aleš Ogrin, Barbara Frelih, Janez Palčnik st.

Zakaj smo radi vodniki na planinskih taborih?

Biti vodnik ali mladinski voditelj na planinskem taboru je izjemno lepo. Poleg tega, da lahko ješ vse obroke v vodniškem šotoru, se vsak dan tuširaš, lahko bediš dolgo v noč, miriš preglasne udeležence, ponoči skrbno paziš na zastavo, ki ti jo želijo ukrasti domačini, in vsak dan si lahko privoščiš brezplačno masažo.

NAŠ TEDEN NA DOVJEM

	DOPOLDAN	POPOLDAN	ZVEČER
SOBOTA	pakiranje in vožnja na Dovje	prihod v tabor, namestitve v šotore, predstavitev tabora in pravil, spoznavne igre, razdelitev v dežurne skupine; pohod po Dovjem do Mojstrane, predavanje priprava nahrbtnika in varna hoja v gore	petje pesmi in praznovanje rojstnega dne
NEDELJA	planinska tura (starejši: Mala Mojstrovka, mlajši: Martuljški slapovi)	predavanja planinske šole: vozli, pisanje dnevnikov	bivakiranje
PONEDELJEK	planinska tura (pohod na Borovje, ciciskupina: pohod v Tamar)	predavanja planinske šole: orientacija, prva pomoč, nevarnosti v gorah, pisanje dnevnikov	predavanje Mojstranske veeverice in obisk gorskih reševalcev
TOREK	tekmovanje iz orientacije	velika igra	tekma v odbojki med udeleženci in vodniki v zrelih letih
SREDA	obisk Slovenskega planinskega muzeja v Mojstrani	starejši: pohod do Kredarice mlajši: zipline in plezanje	petje tabornih pesmi in učenje taborne himne
ČETRTEK	planinska tura (starejši: Triglav, mlajši: pohod v dolino Vrata)	piknik	odbojarska tekma med udeleženci in mlajšo zasedbo vodstva; planinski krst
PETEK	kopanje v bazenu na Jesenicah	priprava na morebiten dež; pisanje prispevkov za glasilo, pisanje razglednic	planinska poroka
SOBOTA	pospravljanje tabora, podelitev nagrad	vožnja domov, spanje, počivanje	

Opomba: Vsak dan smo začeli z udarno budnico in jutranjo telovadbo ter ga končali s pravljico.

DEŽURNE EKIPE MLADIH PLANINCEV

Mi smo Planinski duhovi. Našo skupino sestavljamo Pia, Lovro, Gabrijel, Ivana, Brina in Timotej. Naša vodja je Tia, pomočnica pa Eva. Smo pridni in delovni, radi poslušamo in ubogamo. Veliko pa se tudi zabavamo in nagajamo Tii in Evi.

PLANINSKI DUHOVI

Na taboru imamo najraje: prosti čas in igranje odbojke. Tudi vseh obrokov se veselimo, še posebej takrat, ko smo lačni.

TRIGLAVCI

Mi smo Triglavci. V skupini smo Jonas, Anže, Ana, Pavel, Enja in Lara. Naše ime prikazuje, kako si želimo na Triglav. Naša vodnika sta Lenart in Bam. Imamo se lepo kot Triglavci.

SKALNJAKI

Kako smo dobili ime?

Nekoč je živelo šest otrok, ki so hodili na planinski tabor. Tam so peli, se igrali, plesali. Nekega dne so odšli na sprehod, tam našli veliko skalo, na katero so plezali. Nekdo je predlagal, da se skupina imenuje Skalnjak.

Eva: rada plešem in pojem.

Lara: rada kolesarim in smučam.

Staša: rada ustvarjam.

Jaka: rad igram odbojko.

Benjamin: rad kolesarim.

Enej: rad igram kitaro.

Vodji: David in Roman.

ALPSKI KLIC

Smo skupina Alpski klic. Za nas ima to velik pomen. Dolgočasen pouk, dan ali dolg večer, Alpe nas vedno kličejo v svoj objem. Kličejo skupino petih ljudi, ki v Alpe vedno hiti. V skupini smo Leja, Timotej, Ajla, Izak in Nika, naši vodji pa sta Žan in Ana.

DOVŠKI GREBEN

- **Tadej:** rad igram harmoniko.
- **Svit:** rad igram tenis in imam veliko kondicije.
- **Zoja:** rada plezam in hodim.
- **Staš:** rad imam atletiko, rišem, berem.
- **Katja:** rada imam prijateljice.
- **Larisa:** rada spim, rišem.
- **Monika:** rada nas spodbuja, rada ima Petra.
- **Peter:** rad ima Moniko, dober je v orientaciji in videti je kot Ken.

To skupino sestavljamo mladi planinci, ki se radi kregamo, ter naša vodja Peter in Monika, ki nas imata zelo rada.

Ker je Peter glavni v orientaciji, želi, da smo tudi mi najboljši, da bo potem ponosen na nas.

KARAVANŠKI VETRI

Smo Ožbej, Maj, Martin, Amadej, Neža in Leja. Naši vodji sta Matej in Lana.

Takšno ime imamo, ker smo hitri pri hoji. Dali so nam ga, ker odpihnemo konkurenco in ker imamo radi planine in gore, ker smo urni in okretni.

ZLATOROGOVA POT

Tečna
Iskrena
Nesramna
Kreativna
Agresivna
Resna
Ambiciozna

Nesramen
Izzivalen
Klepetav

Energična
Marljiva
Alergična

Nežna
Ekstremna
Jasna
Alpinistična

Sončna
Inovativna
Nespečna
Trmoglava
Iskrena
Jezna
Akustična

Aroganten
Neroden
Žareč
Eleganten

Nejka
Timotej

SNEŽNI ŠEPET

Naša skupina za svoje ime predvideva, da se je izoblikovalo po gori Kepi, ki se nahaja v bližini, ter po snegu, ki se ponekod nahaja vse leto. Vodja naše skupine je Nina, njen pomočnik pa je Filip. Najstarejši član naše ekipe je Enej, ki je velikokrat nagajiv in vedno nasmejan. Sledi mu Zara, ki ji je na taboru najbolj všeč večerno druženje. Mlajši člani naše ekipe so Maks, ki je vedno zaspan, Zoja, ki ima rada živali in svež zrak, Lucija ne mara preganjati dolgčasa, Aleksander pa rad igra nogomet.

CICISKUPINA

Ciciskupina: Janez, Val, Barbara, Katarina, Nina, Nika, Luka, Tinkara, Manca, Aleš in Jera

KAKO JE NAGAJIVI BERGMANDELČ NAGAJAL CICIJEM

Če še nikoli niste bili na planinskem taboru, potem še morda niste srečali Bergmandelca, gorskega škrate. Verjetno pa ste že slišali za njegovega brata Perkmandelca, jamskega škrate, ali pa morda za Špicparkeljca, ki je pravzaprav njun bratranec po očetovi strani.

Skratka, Bergmandelc je gorski škrate, ki je prav tako kot vsi škrate zelo nagajiv. Vsi, ki že vrsto let hodimo na planinske tabore, se spomnimo številnih pripetljajev, ko nam jo je pošteno zagodel – v nahrbtnike nam je nastavljal kamne, skrival zobne ščetke, kuharju v času nepozornosti ponagajal tako, da je mlečnemu rižu dodal nekaj žlic soli preveč. Uh, teh njegovih norčavosti je bilo polno.

Tudi letos na Dovjem nam je spet ponagajal, in to največkrat planincem iz najmlajše skupine. A kaj, ko se vedno skrije in ga pri lumparijah nikoli ne ujamemo.

Že prvi dan je ciciplaninka Nika v svojem gojzarju našla velik kamen, na katerem je bila črka **B** – takoj smo vedeli, da gre za nagajivega Bergmandelca. Naslednji dan so se naši gojzarji znašli zvezani skupaj in so viseli na šotorski vrvici. Sredi tedna nam je nastavil ogromnega govnača na sredino spalne vreče in pogosto nam je razmetal šotor (zato smo dobili tudi nekaj slabših ocen za urejenost šotora). Ves čas je po taboru tudi skrival natikače in klobuke najmlajših, zato smo vsak dan porabili veliko časa in energije, da smo jih našli. K sreči si letos ni upal blizu kuhinje, saj so kuhar Boris in njegovi pomočniki budno bedeli nad dogajanjem v kuhinji in shrambi.

Če se vam na planinskem izletu ali na taboru pripetijo takšne in podobne reči, vedite, da je nekje nagajivi Bergmandelc, ki vestno spremlja vsak vaš korak. A ne bojte se – zelo se boji kopriv in zelo mu gre na živce, če sliši glasno in veselo petje. Tudi ciciplaninci smo na naših izletih pogosto glasno in veselo prepevali (da nam slučajno ne bi prišel blizu), največkrat Sivo pot in taborno himno: »Na Dovjem taborimo, ful dobr tu živimo ...«

(Nina Budna)

KUH'NA SPET DELA ČUDA

INTERVJU S KUHARJEM BORISOM

(sprašuje skupina Snežni šepet)

Zakaj si se odločil za ta poklic?

Ker rad dobro jem in sem rad blizu hrane.

Kaj te je pripeljalo na naš tabor?

Po dogovoru z Janezom in veselje do hoje v hribe.

Koliko časa opravljaš ta poklic?

32 let.

Kakšni sem ti zdijo otroci na letošnjem taboru?

Odlični.

Se ti zdi, da pojemo veliko hrane? Kaj meniš o količini zavržene hrane?

Nekateri ja, nekateri ne, ampak vseeno je preveč zavržene hrane.

Katero jed najraje skuhaš in jo bomo imeli ta teden na meniju?

Špagete.

Kuhar Boris in njegovi pomočnici Ana in Liza

Pomivalnica z razgledom

 PLANINSKI TABOR DOVJE - JEDILNIK 28. 6. - 5. 7. 2025			
	ZAJTRK	KOSILO	VEČERJA
sobota 28. 6.	/	GOLAŽ POLENTA	KRUHOVE ŠNITE KARAV
nedelja 29. 6.	PAŠTETA KRUH SOK	JUHA DUNJASKI DREBEK RIŠ SOLATA	PAŠTA FIĐOL KRUH
ponedeljek 30. 6.	GRIS	MAKARONOVNO MESO PESNA SOLATA	PALČINKE KOMPOT
torok 1. 7.	EVROKREM KRUH MALICA: SENJOVIČ SOK VODA	PURANJI DREBEK V SMETANOVIM OMAKI KUS KUS BELENA SOLATA	KORUŽNI KOSMIČI JOGURT
sreda 2. 7.	ČOKOLINO	POHORSKI LONEC	ŠMORN KOMPOT
četrtek 3. 7.	MASLO MARMELADA KRUH	MALICA NA TURŠ: SENJOVIČ SOK VODA	MESO NA BARU PEČENA BELENAVA KRUH
petek 4. 7.	ČOKOLINO	/	SPAGETI BOLONESE SOLATA
sobota 5. 7.	PO IZBORU KUHARJA	JOTA S PREKAJENIM MESOM KRUH	/

Ob vsakem obroku ponudimo tudi SEZONSKO SADJE. Ob kosilu ponudimo še napitek.

TABORNI KUHAR **BORIS** VAM ŽELI DOBER TEK!

MISELNI KOTIČEK

TABORNA ABECEDA

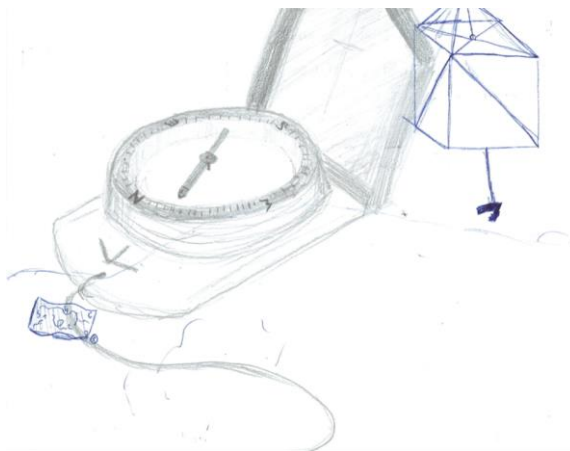
A: anorak, Alpe, angeli	M: mravlje, miš, Mala Mojstrovka, markacija
B: bivak, Bergmandelc, Bam, bivakiranje	N: Nika, nahrbtnik, nos, Nina, nogomet
C: cepin, ciciji, carji	O: očala, oblak, ogenj, odbojka
Č: čebela, čelada, čokolino, čakanje	P: Planinska zveza Slovenije, planinski tabor, planinci, pijača, pomivanje posode
D: drevo, dereze, Dovje, dvodnevna tura	R: rože, ričet, rukzak, rokomet
E: encijan, enka, ekipa	S: svizec, spalna vreča, sok, smeti, spalka
F: fige (suhe), Feri, frajerji	Š: šotor, štor, štruklji, Špik
G: gore, gojzarji, garanje, glasno bujenje	T: tabor, tura, Tia, Tamar, Triglav, tuširanje
H: hribi, harmonika, hladno, hrana, hoja v hribe	U: upanje, umivanje, ukana, umivanje zob
I: igra, izlet, ivanjščica, Iskra	V: voda, vozli, vrv, veverica, vodnik, večerne igre
J: jagode, jabolka, Janez, jutranja telovadba	Z: zastava, zaspani, zajla, zipline
K: krave, klobuk, klopi, kratke hlače, karabin, kazen	Ž: žaba, žmula, žoga, žoganje
L: lizike, lišaji, lepota, les, lepi fantje	

Pripravili: Ciciskupina, Skalnjaki, Aleksander Štancer

UGANKA

Vsaka točka je drugje,
s kompasom našel boš vse.
Zemljevid pomaga ti, če zaideš s poti.

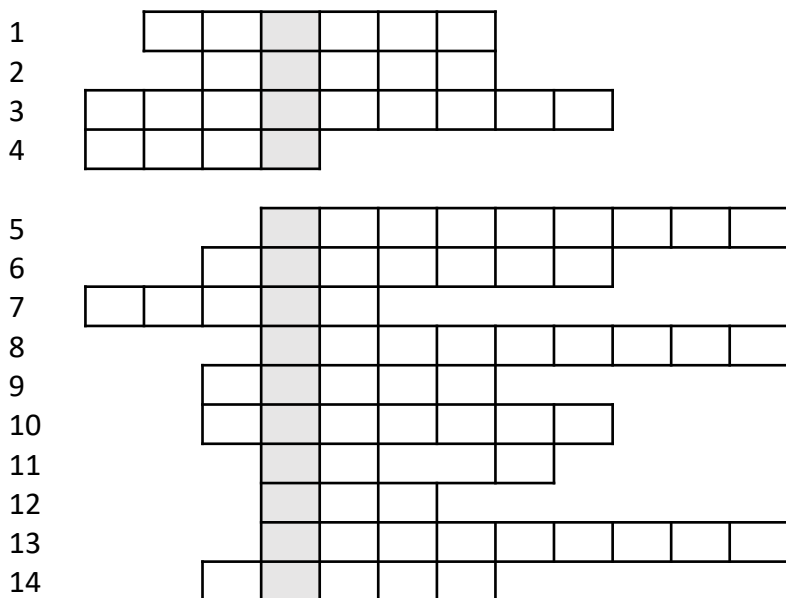
(odgovor: orientacija)
Karavanški vetri

KDO JE PLANINCEM ZVEZAL ČEVLJE?

NENAGRADNA KRIŽANKA

KAJ JE NA FOTOGRAFIJI (malo) NENAČADNO?

GOZDNA OPAZOVALNICA

V naravi poišči našete stvari:

☐	veliko skalo
☐	steblo s trni
☐	barvno cvetlico
☐	rumen list
☐	mah na drevesu
☐	pajkovo mrežo
☐	nekaj užitnega (kar lahko pojemo)
☐	seme
☐	izjemno majhen kamenček
☐	mravljo
☐	storž
☐	smeti (vzemi jih s seboj)

1. uporabljamo ga pri orientaciji
2. šotori in dobra družba so planinski ...
3. je pomanjšan relief zemlje
4. pomembna tekočina za na pohod
5. kraj blizu Dovja
6. tisti, ki nas vodijo v gore
7. kje je letošnji tabor
8. država, v kateri živimo
9. na njej plezamo
10. najvišji vrh Slovenije
11. kaj se kuri zvečer (no, na Dovjem ne)
12. del gore, kamor si želimo
13. kočja pod Triglavom
14. vodja tabora 2025

Pripravili: skupina Triglavci

KDO JE SKRIVNOSTNEŽ?

ČE BI DAN V TABORU NAČRTOVALI MLADI PLANINCI ...

Se zbudimo takrat, ko želimo. Pojemo zajtrk, potem počnemo, kar želimo. Zvečer z vodniki igramo odbojko. Celo noč ne spimo. Za večerjo jemo palačinke in za nami pospravijo vodniki.
(Lovro)

Zbudimo se, ko želimo, za zajtrk jemo čokolino. Po zajtrku gremo na bazen (kjer lahko imamo kopalne hlače). Smo do kosila tam in za kosilo jemo pico. Ko gremo domov, si naštimo film. Po filmu pa igramo odbojko z vodniki. Za večerjo jemo čevape.
(Anže L.)

Zbudili bi se, ko bi se hoteli, torej ob 10.00. Počasi bi se odpravili na zajtrk ter jedli pečena jajca na oko. Potem bi se odpravili na igrišče ter igrali nogomet in odbojko do kosila. Za kosilo bi jedli kebab in si vzeli krajši počitek. Popoldne bi se obmetavali z vodnimi baloni ter se odšli zabavat na bazen do poznih ur. Spat bi odšli, ko bi se nam zazdelo.
(skupina Zlatorogova pot)

Zbudimo se, kadar želimo, in za zajtrk imamo palačinke. Vodniki pomijejo posodo. Potem se vozimo z motorji. Radi bi več spali, igrali odbojko in lizali sladoled. Po odbojki in spanju bi za kosilo jedli vampe in vodniki bi spet pomivali posodo. Gledali bi nogometne tekme. Po tekmah bi šli na večerjo in bi jedli pico, za posladek pa krofe. Po večerji bi si umili zobe in šli spat, kadar bi sami želeli.
(skupina Triglavci)

Sanjski dan na taboru bi se začel tako, da bi nam pustili spati dlje (cca do 9.00). Za zajtrk bi imeli čokoladne kroglice, potem bi namesto nas šli posodo pomivat MV-ji. Potem bi šli igrati odbojko do 11.00. Potem pa bi bil čas za delanje kar koli (do 14h). Za kosilo bi bili čevapi. Potem bi bilo pa fajn malo »zalegnat«, do cca 16.00. Potem bi spet igrali odbojko in imeli vodne igre. Zvečer pa ne bi nič zaspali.
(skupina Skalnjaki)

Naš idealni dan na taboru je brez vseh opravil, nalog in kazni. Zbudijo nas z budnico, ki jo naši veseli vodniki brenkajo na kitaro, v melodijah Sive poti. Odhitimo na jutranjo telovadbo, ki pa sploh ni naporna. Po telovadbi nas na mizah pričakajo slastne palačinke od odličnega kuharja Borisa. Po zajtrku imamo enourni odmor za različne aktivnosti in igre. Med najljubšimi dejavnostmi so igranje odbojke, različne družabne igre, ki potekajo brez motenja vodstva tabora. Po igranju iger nas zmoti zvonec, ki sporoča, da je čas za odlično kosilo. Po kosilu imamo prosti čas za igranje v šotoru in preostale dejavnosti. Zvečer gremo nabirati drva za taborni ogenj in z njimi postavimo velik kres. Ob tabornem ognju veliko pojemo, pečemo penice in hrenovke ter se smejimo ob zabavnih igrah, ki so jih pripravili vodniki. Po končanem razvedrilu odhitimo do šotorov, kjer se dolgo v noč pogovarjamo.
(Enej Kantužar)

Zbudiš se, ko se pač zbudiš, se greš »zrihtat« takoj. Ko se zrihtaš, greš na zajtrk, ki ga je pripravil kuhar Boris. Ko poješ, greš v bazen in delaš, kar hočeš, in se igraš. Po bazenu se greš preoblečt in greš na kosilo (dunajski zrezek, krompir in solata). Po kosilu greš v šotor spat in se zbudiš popoldan (v šotoru je tudi klima). Po počitku greš špilat odbojko in imaš vmes malico (šmorn). Potem greš na večerjo (čevapi) in greš k ognju, kjer pečeš penice. Po penicah se greš pogovarjat v šotor in spat.
(skupina Karavanški vetri)

Zbudimo se ob 7.30, za zajtrk so kosmiči. Obvezno veliko sence, bazen, ležalnik, sladoled, dobra pijača, nestrogi vodniki in brez teženja. Za kosilo pa hamburger in krompirček. In spet kopanje brez hoje, brez sonca in vročine. Za večerjo nam Boris speče palačinke s čokolado. Spat gremo v poznih urah zaradi rajanja.
(Izak in Timotej)

Naš sanjski tabor je, da bi se zbudili ob 10h, se najedli in nato šli nazaj spat.
(skupina Dovški greben)

NAŠE PLANINSKE DOGODIVŠČINE

MARTULJŠKI SLAPOVI

Iz tabora smo se peljali z avtobusom do Gozda Martuljka. Od tam smo se odpravili do slapu in imeli lep razgled na potok. Hodili smo po gozdu in čez nekaj časa smo zagledali Spodnji Martuljški slap, ki je meril 30 m. Slikali smo se z okoliškimi gorami. Potem smo se odpravili še nazaj domov.

Nika

Mokri
Atraktivni
Razburkani
Tekoči
Urni
Lepi
Jasni
Šumeči
Krasni
Iskrivi

Sijoči
Lesketajoči
Alpinistični
Prečudoviti
Osvežujoči
Vodni
Igrivi

Zgornji Martuljkov slap
1150 m n. v.

MALA MOJSTROVKA

Pot smo pričeli na Vršiču, kjer nas je čakala rahlo strma pot naslednjih 45 min. Nato smo si nadeli plezalna oblačila ter z njimi nadaljevali pot, po kateri smo hodili naslednji dve uri. Na tem delu poti smo morali uporabiti znanje o uporabi plezalne opreme, saj je bila pot pod velikim naklonom z zajlami in klini. Ko smo dosegli vrh, smo naredili skupno sliko in imeli malico. Pot proti izhodišču je bila drugačna. Hodili smo 1,5 h po melišču brez sence. Ta pohod mi je bil do sedaj najboljši, saj se je razlikoval od drugih. Zares sem uživala, saj sem lahko uporabila znanje plezanja.

(Leja Mlakar)

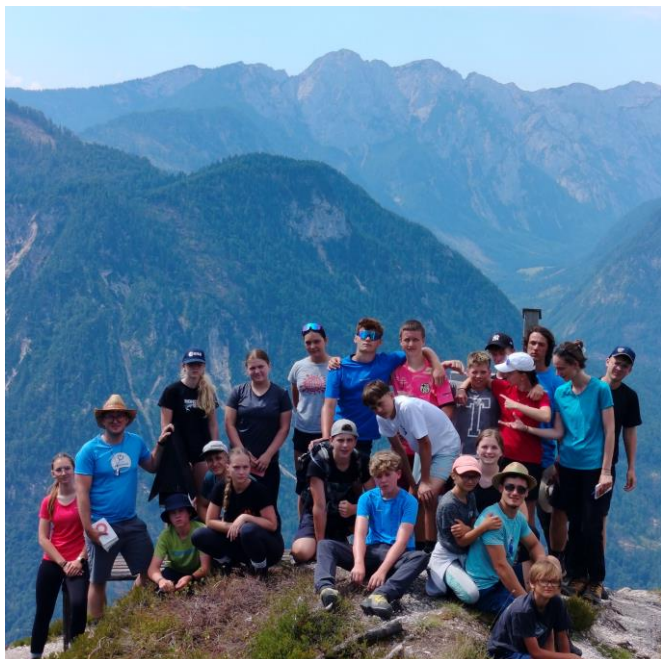
Mala Mojstrovka
2332 m n. v.

BOROVJE

Na Borovje smo šli v ponedeljek. Pot je bila dolga pet ur. Ko smo hodili navzgor, se je zelo vleкло. Pot je bila zelo strma in dolga. Na nekaterih območjih je bil prepad, kar je marsikoga prestrašilo. Po treh urah smo prišli na vrh in pojedli malico. Pot navzdol je bila strma in nas je nabijalo v kolena, a je minila hitreje. Tura nam je bila všeč, saj je bilo »na lagano«.

(skupina Planinski duhovi)

Borovje
1476 m n. v.

TRIGLAV

MOJ PRVI VZPON NA TRIGLAV

Vzpon smo začeli iz Krme. Na začetku je bila pot položna. Sčasoma se je začela pot vzpenjati, kar je bilo zelo naporno, saj smo hodili po vročini in po velikih kamnih. Do prvega korita se je pot zelo vlekla. Pri koritu smo napolnili naše flaše in šli dalje. Do Kredarice je bila dolga in naporna pot. Proti cilju je bila hoja lažja, saj je sonce zašlo in ni bilo visokih temperatur. Na Kredarici je bilo hladno, zato smo se oblekli. Bili smo zelo lačni, zato smo se zelo razveselili večerje, ki je bila zelo dobra. Šli smo spat zelo zgodaj, ker smo bili zaspani in ker smo se morali vstati že ob 4h zjutraj. Zjutraj smo se hitro oblekli in šli na pot. Sama pot do Triglava ni bila tako naporna. Na vrhu nam je bil zelo všeč razgled. Poslikali smo se in najedli ter se hitro odpravili nazaj do koč. Pot nazaj je bila naporna, saj je veliko ljudi hodilo nam naproti. V koči smo se najedli in šli na pot. Pot nazaj je bila sproščena. Prej, kot smo pričakovali, smo bili nazaj v dolini. Bili smo utrujeni, a se je splačalo. Zelo smo uživali in se imeli lepo.

(Pia Zlodej)

MOJ PRVI VZPON NA TRIGLAV

Moj prvi vzpon na Triglav je v meni pustil prav poseben pečat, saj smo tja prišli v lepem vremenu. Razgled na južnejši del Slovenije je segal dlje od Snežnika pa vse do Jadranskega morja.

V sredo, 2. 7. 2025, se je manjša skupina udeležencev našega tabora skupaj z nekaterimi vodniki odpeljala v dolino Krme pod Triglavom, od koder smo se odpravili proti Triglavski koči na Kredarici. Pot do korit je potekala po kamenju, skozi višje grmičevje. Pri koritih smo si natočili vodo in nadaljevali pot do melišča. Po približno dveh urah smo prispeli do koč, kjer smo pojedli večerjo. Tam smo prespali ter se ob štirih zjutraj začeli pripravljati za vzpon na najvišji slovenski vrh.

Ko smo se začeli vzpenjati po steni, smo okoli pete ure doživeli magični sončni vzhod. Nadaljevali smo s plezalno potjo, prvi smo na vrh k Aljaževemu stolpu prispeli dvajset minut do sedme ure.

Večina je bila na vrhu Slovenije prvič, zato so nas po kratkem premoru krstili. Nato nas je čakal sestop. Na Kredarici smo pojedli zajtrk in krenili nazaj v Krmo. Po zaključnem spustu so nas trije mladinski vodniki pričakali s kombiji ter s hladilno torbo s pijačo, pred odhodom v tabor smo se še namočili v jezeru Kreda. To je bil moj vtis s Triglava.

(Zara Škoberne)

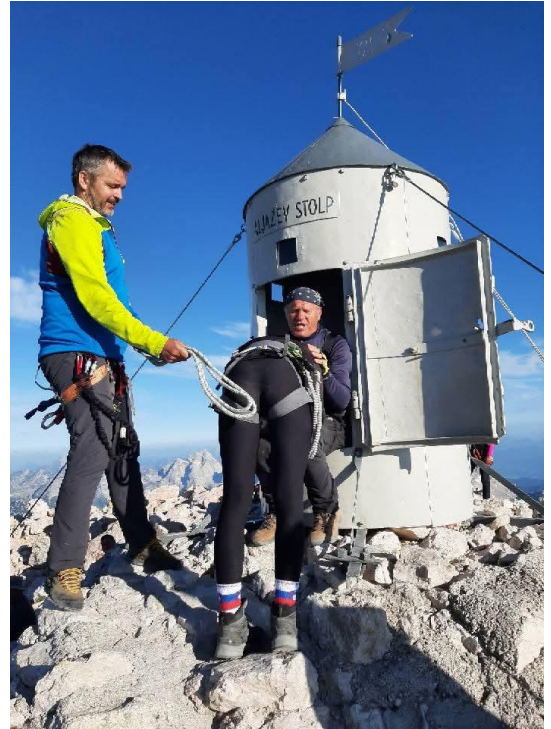
*»Oj, Triglav, moj dom, kako si krasan,
kako me izvabljaš iz nizkih ravan,
v poletni vročini na strme vrhe,
da tam si spočije v samoti srce,
kjer potok izvira v skalovju hladan,
oj, Triglav, moj dom, kako si krasan.«*

(besedilo: Matija Zemljič
melodija: Jakob Aljaž)

MOJ TRETJI VZPON NA TRIGLAV

Ob 13h smo štartali iz tabora. Hoditi smo začeli ob 13.30. Do prvega korita smo hodili eno uro, do drugega 1,5 ure, po treh urah smo prišli do Kredarice. Tam smo jedli in šli spat. Zbudili smo se, se opremili in šli na Triglav. Nato smo prišli nazaj, pojedli fruheštek in odšli v dolino.

(Maj Jezovšek)

Triglav
2864 m n. v.

IZLET V VRATA

Pot je bila položna in nezahtevna. Hodili smo približno 4,5 ure. Na Aljaževem domu smo imeli malico. Med pohodom smo imeli več postankov. Videli smo srne ter ogroženega čmrlja. Večino poti smo hodili ob reki. Pot je bila zelo lepa. Nekateri so si na Aljaževem domu kupili spominke, ki so bili dragi. Nazaj smo se peljali z avtobusom. Na avtobus smo čakali cca eno uro. Po turi smo bili utrujeni.

Aljažev dom v Vratih
1015 m n. v.

KAJ VSE SMO ŠE POČELI

PREDAVANJA IZ PLANINSKE ŠOLE

(priprava na turo, nevarnosti v gorah, prva pomoč, orientacija, učenje vozlov)

Kaj smo se naučili na predavanjih iz planinske šole?

- Naučili smo se nove vozle, veliko novega o prvi pomoči ter o nevarnosti v gorah. (skupina Triglavci)
- Prva pomoč: kako ravnati ob nesreči v gorah; kaj moramo povedati reševalcem, ko pokličemo pomoč; kako pravilno oživljati nezvestnega; kako imobilizirati zlomljeno roko oziroma nogo.
- Orientacija: kako orientirati kompas z zemljevidom; na kakšne načine se v naravi lahko orientiramo brez kompasa (mah, zvezda severnica, ura in sonce, letnice na drevesu); naučili smo se, kaj je azimut (to je kot med predmetom v naravi in severom).
- Nevarnosti v gorah: kako ravnamo ob nesreči, ki se zgodi v gorah (npr. nevihte, močno sonce, ozeblina, dehidracija, piki kač, padci ...). (skupina Zlatorogova pot)

ORIENTACIJSKO TEKMOVANJE

S svojo ekipo smo odšli na orientacijsko pot. Kar nekaj časa smo hodili do prve točke. Nato smo jo le našli in nadaljevali do druge točke, ki je bila na meji med gozdom in travnikom. Prva živa točka je bila tretja točka, pri kateri smo pokazali znanje iz vozlov. Nadaljevali smo na četrto točko, ki je bila tudi živa. Pri tej točki smo povedali in pokazali bočni položaj. Nismo imeli veliko časa, zato smo se odpravili proti taboru, a nas je vmes nekaj zamotilo. Videli smo veliko korito, v katerem so bile ribe. Imeli smo nekaj odvečnega časa in smo se odločili, da se malo ustavimo in probamo uloviti ribo. V korito smo metali mentose in skušali uloviti ribe. Brez ulova smo se vrnili v tabor. Zadovoljni z rezultatom smo oddali zemljevid.

(Ivana Ogrizek)

Kaj nam je bilo na orientaciji zanimivo?

Bolje smo spoznali Dovje in njegovo okolico, ugotovili smo, da se moraš pri orientaciji s pomočjo zemljevida in kompasa dobro zbrati. (skupina Snežni šepet)

Naša orientacija je potekala takole: izgubljeni in trajala je dolgo. (skupina Triglavci)

ZIPLINE

Ta zipline smo planinci naredili z našimi vodniki. Naslednji dan so nas začeli spuščati po njem. Spet so nam dali pomembno opremo in vodnik David nam je na vrhu povedal par stvari o plezanju. Ko sem bila na vrsti, me je bilo že malo strah. Počasi sem se začela spuščati, potem pa vedno hitreje. Imeli smo varovalno vrv, ki nas je ustavila in na koncu zelo zazibala. Vsakega, ki se je spustil po ziplinu, smo morali pomagati vleči nazaj na vrh. To je bila super stvar za krajšanje časa in še kakšno novo stvar.

(Leja Loknar)

PLEZANJE

V sredo so nas naši vodniki odpeljali do plezalne stene. Tam so vsakemu dali pomembno opremo in nas razdelili na tri proge. Pred vzponom mi je vodnik David vse obrazložil in sem se povzpela. Med plezanjem so nam pomagali vodniki, nas usmerjali in spodbujali. Potem ko smo prispeli do vrha, so nas počasi spuščali dol. Meni je bila ta izkušnja všeč, čeprav je bila kratka. Počutila sem se varno in bilo mi je super.

(Leja Loknar)

V zadnji ekipi sem se odpravila na plezanje z Aleksandrom in Timotejem. Odpeljali smo se na lokacijo in izstopili iz avta. Par minut smo hodili in prišli do plezalne stene. Kar hitro sem prišla na vrsto. Nadela sem si čelado in pas ter odšla pod steno. Sprejel me je Žan in pripel. Bila sem zelo hitra - v eni minuti sem že bila nazaj na tleh. A v moji vponki se je nekaj zataknilo in se ni odprla. Prišel je heroj Filip in z lahkoto odtegnil vponko. Snela sem čelado in pas ter se odpeljala nazaj v tabor.

(Ivana Ogrizek)

Ko smo se z avtom odpeljali do stene, sem bila nestrpna, ker sem komaj čakala, da mi dajo pas, ker sem želela takoj priti na steno. Na plezanju mi je bilo zelo dolgčas, ker sem na vrsto prišla šesta od zadaj. Ko sem prišla na steno, me je bilo zelo strah. Ko sem pogledala dol, sem se začela zelo tresti od strahu. Ko sem bila že skoraj na vrhu, mi je zmanjkalo moči, vendar mi je vseeno uspelo priti do vrha, ki sem se ga zelo razveselila. Potem sem prišla do veje in sem se guncala, na poti do tabora pa sem sedela v kuferamu.

(Staša)

OBISK SLOVENSKEGA PLANINSKEGA MUZEJA V MOJSTRANI

Kaj mi je bilo v muzeju najbolj všeč:

- film,
- igre,
- bivak, v katerem si podoživel nevihto,
- imena nagačenih živali,
- pravi reševalni helikopter.

(Tinkara Jevšnik in Enja Fijavž)

Vir: <https://www.gmj.si/planinski-muzej/>

KOPANJE V BAZENU NA JESENICAH

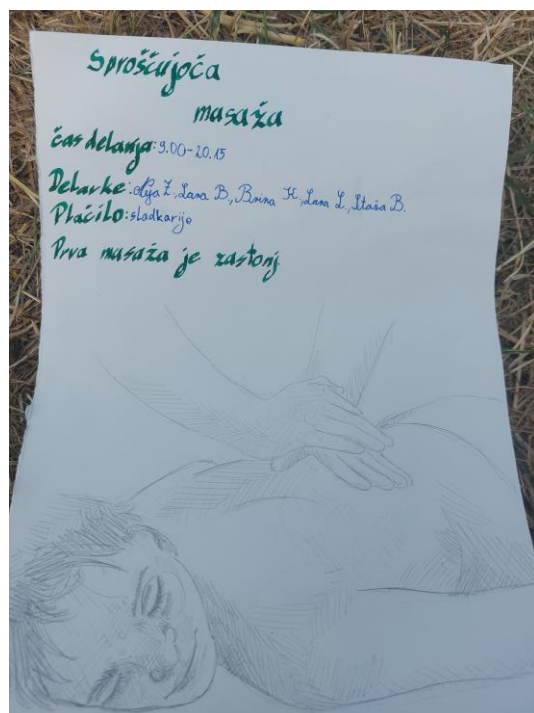
VODNE RADOSTI NA TABORU

KADAR NISMO NA PLANINSKI TURI, V TABORU POČNEMO:

- se polivamo z vodo,
 - igramo odbojko,
 - jemo,
 - rišemo in barvamo,
 - se masiramo.
- (skupina Skalnjaki)

IN PO PLANINSKIH TURAH

VELIKA IGRA

Moj najljubši trenutek na taboru je bila velika igra. To je bila igra, med katero smo bili razporejeni v ekipe. Vsaka ekipa je imela dva ustvarjalca, dva lovca in dva stražarja. Na igrišču je bil narisana ogromen oranžen krog, tam so stražarji iz vsake ekipe lovili lovce drugih ekip, ki so odigrali kamen, škarje, papir. Tisti, ki je zmagal, je dobil žeton. Potem je bil znotraj manjši krog, v katerem so bili varuhi, ti so lovili lovce brez žetonov. Če so jih ulovili, so lovci šli v zapor odslužit kazen. Znotraj pa je bil še en krog, tam so bili žetoni in tam so bili lovci varni pred varuhi, z žetonom pa so morali varno priti ven iz krogov. Z žetoni so morali ustvarjalci kupiti umetniške stvari, da so lahko narisali Janeza, našega vodjo. Na koncu so ocenjevalci naše izdelke še ocenili. To je bila meni verjetno najbolj izvirna, zanimiva in super igra, kar sem jih igrala. Vodniki so jo zelo dobro pripravili. Takšno igro bi še velikokrat ponovila.

(Leja Loknar)

Vse Janezove portrete je ocenila stroga, a pravična komisija (z velikim poslušom za sodobno umetnost).

TUDI TABORNI VEČERI (IN NOČI) SO BILI PESTRI

OBISK MOJSTRANŠKIH VEVERIC IN GORSKIH REŠEVALCEV

Mojstranske veverice so gorski reševalci in alpinisti iz Mojstrane in Dovja. Prišli so tudi k nam na planinski tabor. Pripovedovali so nam o svojih dogodivščinah, vzponih in reševanjih, npr. vzpon na Makalu, razna reševanja itd. Pomembno je tudi povedati, da so ob osamosvojitvi Slovenije odnesli slovensko zastavo na Triglav. Sam pa sem si najbolj zapomnil pretresljivo reševanje - na nebu je divjala nevihta. Na grebenu Rjavine je bila družina z mamo, očetom, dedkom in petletnim otrokom. Strela je dedka zbila z grebena v prepad. Otrok je bil čisto prestrašen in pretresen. Nato pa je dedek priplezal nazaj do vnuka ves krvav po obrazu in ga pomiril ter mu povedal, da prihaja pomoč, nato pa je omahnil v prepad. Mojstranske veverice so s helikopterjem hitro prihitele in otroka komaj spravile v helikopter, saj je bil tako šokiran zaradi dogodka. Dedka pa so našli mrtvega.

(Martin Šercer)

Bralni namig

Kaj so nam povedale Mojstranske veverice?

Povedale so nam svoje dogodivščine o svojih začetkih, poteh, zmagah. Ugotovili smo, da je bilo plezanje takrat težje in bolj nevarno zaradi drugačne opreme.

(skupna Karavanški vetrovi)

Kaj sta nam povedala gorska reševalca?

Da v gore ne smeš hoditi nepripravljen. Predstavila sta nam opremo in njihovo delo.

(skupina Dovški greben)

MOJA ČISTO PRVA NOČ NA PLANINSKEM TABORU

(Odgovarjajo udeleženci, ki so prvič na planinskem taboru.)

- Bilo je zelo vroče, zvečer smo se dolgo igrali, ponoči pa je bilo mrzlo in temno. (Nika, 9 let)
- Nisem mogel zaspati, pojedel sem preveč cukrov. (Izak, 10)
- Ful fajn, samo vroče. (Leja, 14)
- Nisem spal, ker so se starejši drli in so me motili; pravljica je bila ok, bilo pa je tudi mrzlo. (Amadej Mohor, 10)
- Fajn. (Zoja, 8)
- Malo sem pogrešala mamico, drugače pa je bilo fajn. (Lucija, 9)
- Zajebancija brez spanja. (Maks, 12)
- Glasno, zelo dolgo smo bedeli. (Ivana, 11)
- V redu, čeprav sta dva rigala in z lučkama svetila drugim v glavo. (Timotej, 10)
- Fajn je bilo, ker so blazine mehke in ni bilo prevroče. (Lara, 9)
- Nisem zaspala, ker mi je bilo prevroče. (Eva, 11)
- Vsi so bili glasni in bedeli celo noč. (Ema, 10)
- Brez izjave (le nasmešek). (Tinkara, 14)

Eno noč smo preživel pod zvezdami, saj smo bivakirali.

PREPEVANJE PLANINSKIH PESMI

Na Dovjem taborimo, ful
dobr' tu živimo ...

Siva pot, vodi me, kamor hoče srce,
na Gorenjsko, kjer gore so ...

Jaz pa pojdem in
zasejem, dobro
voljo pri ljudeh ...

... le poglej njen nasmeš,
krokodilčke v očeh ...

Vsaka zvezda na nebu, zamiži, teta
luna prikima ...

PLANINSKI KRST

- Zelo všeč mi je bilo, ko smo odgovarjali na vprašanja in tako pridobivali dodatne udarce. (Ivana Ogrizek, 11 let)
- Bilo je zelo zanimivo, čeprav me je bilo malo strah. Dobivali smo vprašanja, s katerimi smo si prislužili ali pa odbili udarec, všeč mi je, da je to neka tradicija. (Leja Loknar, 14 let)
- Najprej smo odgovarjali na vprašanja, potem pa smo prisegli na planinsko pašteto. (Tinkara Jevšnik, 14 let)
- Na začetku je bilo zanimivo, ko smo imeli listke in smo povedali njihova imena, nato smo morali opraviti planinsko prisego. Sledil je štrik, bil sem prvi in nič ni bolelo. (Pavel Ogrizek, 13 let)
- Ni mi bilo všeč, ker tistih, ki smo jih poklicali, da nas zamenjajo, niso udarili bolj. (Gabriel Štancer, 12 let)
- Ni mi bilo všeč, malo je bilo čudno. (Lucija Semec, 9 let)
- Krst mi je bil zabaven in smešen. (Ana Zalokar, 13 let)
- Krst je bil zanimiv in smešen. (Eva Jelen, 10 let)
- Krst mi je bil zabaven. (Maks Golež, 12 let)
- Krst mi je bil fajn in smešen. (Aleksander Štancer, 10 let)
- Na krstu mi je bilo zabavno. (Lara Lipuš, 9 let)
- Ko so me udarili z štrikom, me ni bolelo. (Zoja Marčič, 8 let)
- Bilo je fajn, sploh me ni bolelo, užgal nas je kr en stric. (Amadej Mohor Soklič, 10 let)
- Na krstu je bilo fajn, sploh ni bolelo, vžgal nas je en stric Matic. (Izak Bojanc, 10 let)
- Všeč mi je bilo, da je Žan zelo malo udaril s štrikom in da ni bolelo. (Timotej Marčič, 10 let)
- Potem ko smo izvlekli dva listka in sem opravila prvi listek, sem si mislila, da ne bom dobila črtice, a ko sem pogledala listek, nisem imela sreče, zato sem bila zelo jezna. Ko so me pa krstili, sem se počutila zelo čudno. (Nika Klenovšek, 9 let)

PLANINSKA POROKA

Na planinski poroki se je poročilo kar nekaj parov. Med temi sem bila tudi sama. Na začetku smo se pari posedli na prvo klopco s svojimi pričami. Zmolili smo nekaj molitev in dobili planinsko hostijo. Pari smo se posedli in dobili šopke, polne lizik. Vsak par je posebej hodil na oder in izgovarjal prisego. Ko smo prisegli, kar je bilo treba, smo se posedli in dobili bonbone. Šopke in bonbone smo si razdelili.

(Zoja Žurej)

Včeraj smo na planinskem taboru imeli poroke. Pred jedilnico je potekala planinska poroka. Dobili smo planinske hostije, to so bile suhe jabolke. Nato so pred oltar stopili zaročenci, neveste in ženini, ter njihove priče. Zaročenke so imele lizike v obliki rože. To je bil šopek. Pred oltar je stopil prvi par ter njihove priče. Zaročenka je izrekla svojo planinsko prisego, nato pa še zaročenci. Nato so se podpisali. Sledili so se drugi pari. Zaročenci so dobili otroško penino, mi pa sladkarije.

(Ivana Ogrizek)

Na planinski poroki smo gledali otroke in vodnike, kako so se poročili. Na poroki je bil župnik, ki je poročil dva para. Ti pari so imeli žene, ki so imele šopke. Niso bile rože, ampak lizike. Po vsaki poroki so metali bonbone. Ko so se vsi poročili, smo šli v šotore.

(Larisa Škorjak)

Planinsko poroko smo imeli v petek. Poročilo se je kar nekaj parov - nekaj vodnikov in nekaj mladih planincev. Poroka je imela župnika in ministrante. Vsak par je imel svoje priče. Poroka je bila zelo lepa. Poročenci so dobili papir, na katerem je še uradno pisalo o njunem zakonu. Mladoporočenci so nazdravili s šampanjcem.

(Pia Zlodej)

Že cel teden se je govorilo o planinski poroki, kdo se bo poročil, kje bo potekala in kako. Bilo je ogromno parčkanja, prepiranja in dogovorov. Na koncu smo dobili sedem parov. Poročili so se mi mladi in tudi naši vodniki. Pred poroko smo morali še narediti par stvari za naša dva ministranta. Poroka se je začela in k nam je stopil župnik Iskra. Molili smo za izlete, planince, vodnike in našo sveto planinsko pašteto. Potem so začeli poročati. Namesto rož so nam metali bonbone. Kdor ni sledil, ga je spekla kopriva. Na koncu poroke so ugrabili nevesto Moniko, a jo je ženin Peter kmalu dobil nazaj. Kljub veliko živčnosti in tudi kreganja je bil to zanimiv, smešen dogodek, ki mi je polepšal in skrajšal večer.

(Leja Loknar)

V petek, 4. julija, smo imeli planinsko poroko. Bilo je veliko mladih ženinov in nevest, ki so bili vseh starosti. Naredili smo prstane, namesto hostije smo imeli suha jabolka ter namesto šopka rož šopek, narejen kar iz lizik, ki je za piko na i poletel med publiko kot na pravi poroki.

V množico je bonbone metala tudi Katja, zato smo se združili na kup, saj smo vsi želeli imeti polne roke bonbonov, bile so polne klopce, ki jim je bilo mar samo za bonbone. Bilo je sedem mladih parov, med njimi je bil tudi par, ki se je poročil dve leti nazaj.

Poroka se je končala zelo pozno, saj je trajala zelo dolgo.

(Ana Zalokar)

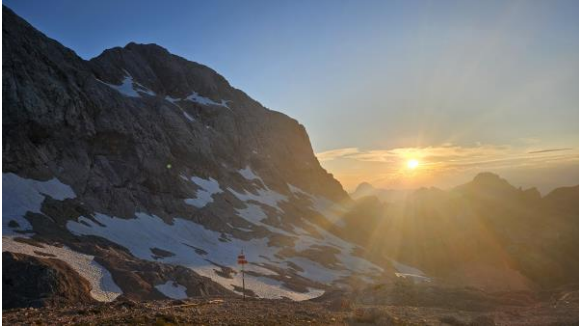
Doživljanje ministranta

Na poroki sem bil ministrant in moje glavno orodje je bil križ. Med ministriranjem sem pojedel veliko hostij (suhih jabolčk). Po ugrabitvi neveste sem končal planinsko mašo in ob 22. uri odšel spat.

(Maj Jezovšek)

NAJLJUBŠI TRENUTKI NA TABORU

Lepih trenutkov je bilo na taboru zame veliko. Najbolj izstopa vzpon s Kredarice na Triglav. Na poti je bilo veliko lepih pogledov na okoliške vrhove, doline in kraje. Ob začetku vzpona smo imeli prečudovit pogled na sončni vzhod.

(Leja Mlakar)

Na taboru mi je bilo všeč, ko smo šli na bazen in na zipline. Na bazenu mi je bilo všeč, ko smo se tunkali. Všeč mi je bilo tudi takrat, ko smo šli plezat.

(Brina)

Ko smo bili krščeni in ko so nas topli. Bilo je zelo zabavno. Ko smo bili na bazenu, smo čofotali, se igrali, tunkali, potapljali ...

(Lara Lipuš)

Na taboru imam več najljubših dogodkov, in to so zipline, bazen, plezanje, krst, poroka, ture in okusna hrana kuharja Borisa oz. Čipsa iz naše šole. Včasih je bilo zelo smotano na turah, ker se velikokrat spotaknem. U, in ko smo šli na slap. In danes, ko spimo samo Brina, Neja, Staša in jaz same v šotoru. In še v torek je bila orientacija. In smo bili zadnji. Ha, ha, ha, ha!!!

Nepodpisan avtor

Z vodniki smo v dolini Krme pričakali naše »PRAVE SLOVENCE«, ki so prišli z dvodnevne ture na Triglav. Ob pogledu na njihove izmučene obraze smo jim zaželeli čestitke ob osvojitvi najvišjega slovenskega vrha. Po kratkem premoru pa smo te smrdeče pohodnike odpeljali na zaslužen odmakanje v jezero Kreda, preden smo jih dostavili nazaj v tabor. Malo smo se kopali in namazali s kredo, ob tem pa tudi koga malo potunkali. Po kopanju smo odhiteli nazaj na piknik in čevape.

(David Ogrizek)

HVALA VSEM, KI STE NAM POMAGALI

- Občina Šentjur,
- Športna unija Slovenije,
- Meja, d. d.,
- Mirovita, d. o. o.,
- CRUNCHYCO, d. o. o.,
- Občina Podčetrtek,
- TURBO ENERGETIKA, d. o. o.,
- Ahac, d. o. o.,
- ETI Elektroelement, d. o. o.,
- OŠ Slivnica pri Celju,
- KS Gorica pri Slivnici,
- Občina Vitanje,
- Hrib, d. o. o.,
- Plan M.

Prosim, še kdaj 😊

Besedila in fotografije: vodniki in udeleženci tabora Dovje

Uredila: Nina Budna

Lektura: Barbara Frelih